

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Rvperti Abbatis Monasterii Tuitiensis, ordinis sancti
Benedicti, Theologi antiqui ac plane clarissimi, in Cantica
Canticorum de incarnatione Domini commentario[rum],
libri VII**

Rupertus <Tuitensis>

[Köln], 1527

VD16 B 3703

Ego dilecto meo, & ad me co[n]uersio eius Veni dilecte mi, egrediamur in
agrum, co[m]moremur in uillis. Mane surgamus ad uineas, uideamus si
floruit uinea, si flores fructus parturiunt, si floruerunt ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-34445

erit eloquium tuum sicut uinum optimum. Tu autem adhæc.

¶ Dignum dilecto meo ad potandum, labijs eius ad ruminandum.

Et reuera, ut dicis, ita est, Sicut enim uinū optimum dignum regibus est ad potandum, labijs & dentibus eorum ad ruminandum, sic eloquium tuum dignum mihi est ad audiendum, cūctisq; amicis & testibus meis ad prædicandum. Quid faciemus uel quo ibimus cum tātis istis delectis deliciis? Nostri enim, qui primi ad istas delicias uocati sunt, uenire nolunt, sed abirent negligentes, alius in uillam suam, alius uero ad negotiationem suam, reliqui uero tenuerunt amicos nostros & contumelia affectos occiderunt. Quid igitur faciemus?

Luc. 14.

¶ Ego dilecto meo, & ad me cōuersio eius Veni dilecte mi, egrediamur in agrum, cōmoremur in uillis. Mane surgamus ad uineas, uideamus si floruit uinea, si flores fructus parturiunt, si floruerunt mala punica Ibi dabo tibi ubera mea, Mandragoræ dederunt odorem in portis nostris. Omnia poma noua & uetera, dilecte mi, seruauit tibi.

Egrediamur in agrum.
Lucæ. 4.

¶ Hæc ego dilecto meo locuta sum, & ad me conuersio eius, uidelicet non improbando, imo propositum hoc habendo, ut egrederemur,

quippe qui iam dudum dixerat ad ciues suos:

Amē dico uobis, quia nemo propheta acceptus est in patria sua, & hoc dicto pauca interlocutus ipse transiens per medium illorum ibat, significans utiq; transiturum se a ciuibus suis, & egressurum in agrum, & commoraturum in uillis. Itaq; concordans proposito dei, ueni, inquā, dilecte mi, egrediamur in agrum cōmoremur in uillis, ut uidelicet, qui erant agrestes, fiant domesticici: qui erant uillani, fiant ciues dei, & iuxta propheticum oraculum lætetur deserta & inuita, & exultet solitudo, & floreat quasi liliū, germinans germinet & exulet lætabunda & laudans, & gloria libani detur ei, gloria scilicet hæc ut uideant gloriam domini, & decorem dei nostri, cuius uisione indignum se libanus iste, id est, populus Iudaicus facit, repellendo uerbum dei. Illuc egrediamur, ibi commoremur, & ibi commorantes, mane surgamus ad uineas, sine dubio iam illic nostra commoratione propagantes. Videamus si floruit uinea, si flores fructus parturiunt, si floruerunt mala punica. Nam tunc floruit uinea, sed iam in uillis eiusmodi de carne gentilium agrestium nati sunt aliqui qui sint ad uitam æternam præordinati, sine dubio mox credituri, & tunc flores fructum parturiunt, si dociles inueniuntur ad bene operandum, tunc etiam floruerunt mala punica, si inueniuntur in illis aliqui, quorum fides usque ad martyrium durare sufficiat, quod sine dubio futurum est. **¶** Ubi dabo tibi ubera mea, scilicet nutriendo multitudinem filiorum, quos in nouam infantiam fecunda tibi pariet gratia. Un-

Egrediamur in agrum.

Luce. 4.

Comorantur in uillis.

Eia. 35

Si floruit uinea.

Ubi dabo tibi ubera mea

RVP. IN CANT. CA. CAP. VII.

de hoc ita certum est, quod multitudo filiorum nasci debeat illic, ubi hactenus sterilitas fuit. Videlicet tam ex scripturarum testimonijs, quæ testatur ita debere fieri, quam ex presentibus experimentis, quia Mandragoræ dederunt odorem in portis nostris. ¶ Mandragora mala habet suave olentia, quæ & ἀνδροπομόγη ὄστρον appellatur, quod habeat radicem, formam hominis simillam: cuius cortex uino mixtus, ad bibendum datur his, quorum corpus propter curam secandum est, ut soporati dolorem minime sentiant, sterilibus quoque mederi fertur, ut concipiant: Mandragoræ ergo dederunt odorem in portis nostris id est, experimenta præsto sunt, quod iam fieri debeat illud, quod gentilitati hactenus sterili spiritus propheticus promittit. Lauda (inquiens) sterilis quæ non paries, decanta laudem & hynni quæ non pariebas, quoniam multi filij deferte magis quam eius quæ habet uirum & cætera. In portis (inquam) nostris, id est, dum adhuc sumus in finibus nostris, in finibus iudaicis, sensimus odorem huiusmodi. Venerat enim iam æthiops Eunuuchus adorare in Hierusalem, & reuertebatur sedens super currum suum, legensque Esaiam prophetam, cum ecce sentiens spiritus sanctus odorem eius, dixit ad Philippum. Accede & adiunge te ad currum istum: Sed & tunc eramus in portis nostris, quando odorem dederunt in conspectu domini elemosynæ Cornelij Centurionis. Ad hunc odorem & illud pertinet, quod postmodum quidam amicorum talis uisio per noctem ostensa est. Vir macedo quidam

Gene. 30
Quogetes
uenerunt
ad fidem.
Esa. 54

Actu. 8

Actu. 10
Actu. 16.

erat, stans & deprecans eum, dicens: Transiens in Macedoniam adiuua nos. His atq; alijs modis odorem dederunt Mandragoræ in portis nostris, fecunditatem significantes de loco sterilitatis. ¶ Nunquid autem ibi tantummodo ubera mea dabo tibi? Imo & omnia poma noua & uetera, dilecte mi, seruaui tibi. Quamdiu paruuli fuerint hi, qui in loco ubi dicebatur non plæbs mea uos, nascentur filij dei uiuentis, quamdiu (inquam) imbecilles erunt ad audiendum grandem sermonem, eis que lacte opus erit non solido cibo, tamdiu dabo ubera mea: cum autem perfecti fuerint, & pro consuetudine exercitatos sensus habuerit ad discretionem boni & mali, tunc cibum solidum tibi in illis, quia omnia noua & uetera, omnia ueteris ac noui testamenti sacramenta seruaui tibi, conferens in corde meo, proferenda in tempore suo, in tempore oportuno.

Noua & uetera seruaui ti.

Osee. 1.

Rom. 9.

Heb. 5

Luca. 8

FINIS LIBRI SEXTI.

○ §